

Šo seno dziesmu pusnaktī

129

Gaiši ♩. = 44–54

1. Šo se - no dzies - mu pus - nak - tī reiz eņ - ģe - ļi dzie - dā - ja,
2. Ar - vien no de - bess augs - tu - miem tie mie - ra vēs - ti nes,
3. Steidz die - nas, strau - jī tu - vo - jas sen pa - re - ģo - tais laiks,

Pār tum - sā tī - to pa - sau - li to ar - fas ska - nē - ja.
Ar - vien vēl liks - mā dzies - ma skan virs gur - dās pa - sau - les.
Kad pie - pil - dī - sies pra - vie - šu un svē - to gai - dī - tais.

„Lai mie - ru Ze - mei dā - vā Dievs, lai cil - vē - kiem labs prāts!”
Pār skum - jām, tum - šām ie - le - jām tie smai - dot no - lie - cas,
Būs jau - na Ze - me, de - be - sis, kur val - dīs Kungs un Dievs,

Tā svēt - svi - nī - gā klu - su - mā mums ti - ka slu - di - nāts.
Un pa - sau - lī - gā kņa - da rimst, kad vi - ņi ie - dzie - das.
Ar eņ - ģe - ļiem tad pa - sau - le šai dzies - mā vie - no - sies.

